DUMEZ · COLONEL MOUTARDE

het beste van mezelf 1

vrolijke vlucht

kataplexie

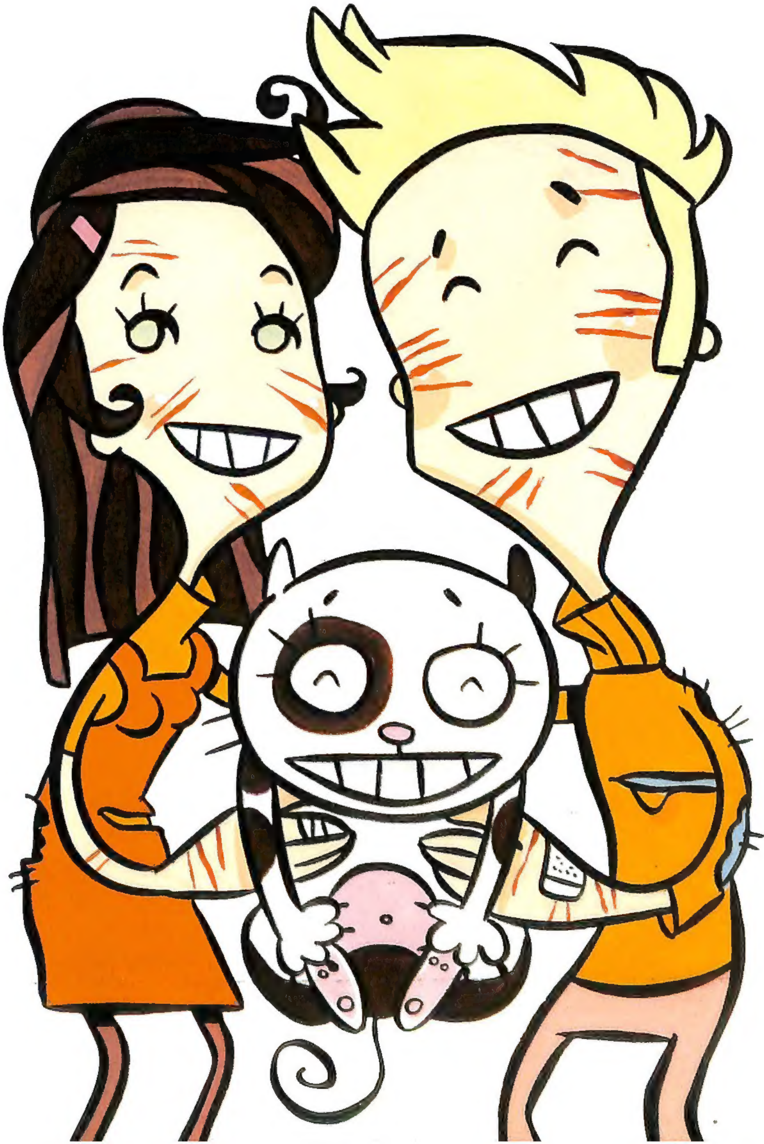
C

het beste
van mezelf

vrolijke vlucht

DUMEZ • COLONEL MOUTARDE

kataplexie

vertaling en lettering:
boom! advertising
isbn 90-314-2244-4 — D. 2000/0089/43

gedrukt in belgië.
de rest van mezelf:
http://www.kkn.com/colonelmoutarde

M'N VRIENDIN VERMOORDT ME NOG, MAAR IK BEN STÁÁÁÁPEL OP EEN VERKOOPSTER VAN 'N HABITAT-ZAAK...

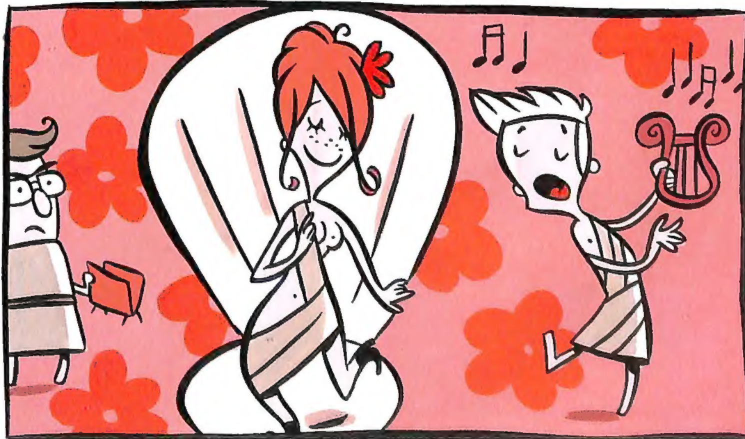

WAAROM ?
WEL, ZE IS VAN 'N ONTWAPENENDE EERLIJKHEID.

IK LEERDE ZE KENNEN TOEN IK MET MORVAN MEE MOCHT. HIJ WAS UITGENODIGD OP EEN PRIVÉ-KOOPJESDAG...

HIJ WILDE EEN ALUMINIUM KRANTENREKJE KOPEN, MAAR ER WAS NOG MAAR ÉÉN EXEMPLAAR EN DAT WAS WAT BESCHADIGD.

...NIET ERG GROOT, NIET BREED, BLAUWE EYELINER EN LAARSJES WAAR NAUWELIJKS MODEL IN ZAT...

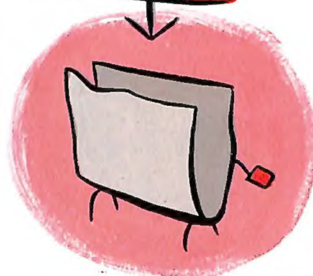
MAAR ZE STONDEN HAAR, OOK AL KROOP HAAR RECHTER BROEKSPIJP TEGEN HAAR LAARS OMHOOG.

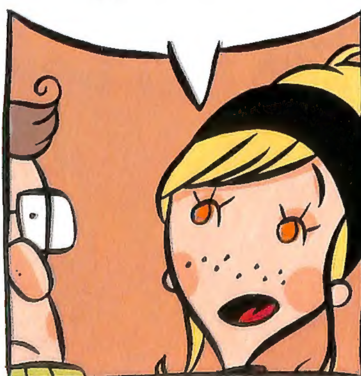
ZE DOET NAVRAAG. HET KAN NIET!

NIET NIEUW, NIET DUUR!

Zoveel openheid op een plek die voor 'commercie' is bestemd... ik stond sprakeloos...

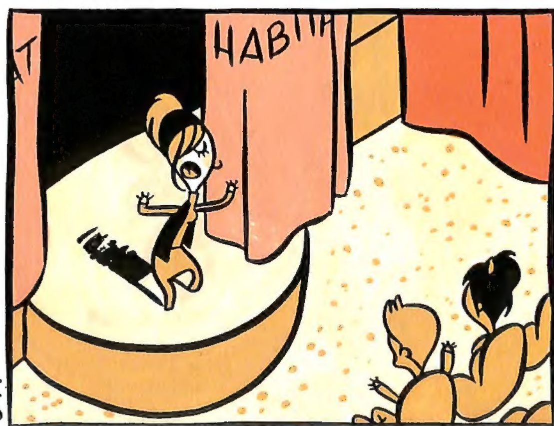

De keer daarop liep ik er binnen met m'n vriendin... op zoek naar ideeën voor cadeautjes...

Ze dook op als een duiveltje uit een doosje. Ze had nog steeds die vormeloze laarsjes en ze stonden haar nog altijd.

Zonder dat we wat hadden gevraagd, vertelde ze alles over bijna alles...

LieVe MeiD, iK HeB je NieT MeeR GeZieN ToeN iK ONLaNGS WeeR DOOR De WiNKeL LieP...

TeNZij je NaTuuRLijK NeT LUNCHPauZe HaD... MaaR...

...iK VeRMoeD DaT je HeLeMaaL NieT MeeR BeNT iNGeZeT iN DeZe DRuKKe KeRST-PeRioDe.

MISSCHIEN STA JE PER 1 JANUARI WEER GEWOON OP STRAAT...

...EN ZIE IK JE NOOIT MEER TERUG. DAAR ZOU M'N VRIENDIN NIET ROUWIG OM ZIJN.

MIJN VRIENDIN VINDT HABITAT TROUWENS TE BLITS...

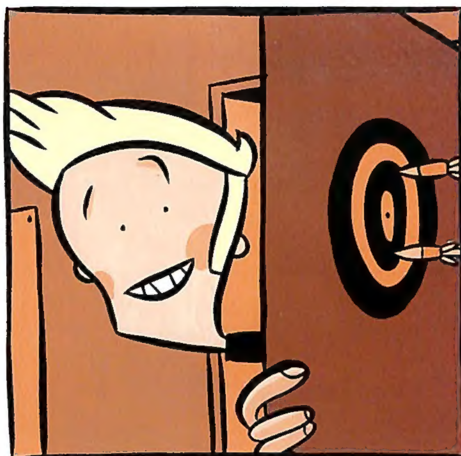
...EN WIJ MOETEN OP ZOEK NAAR EEN WINKEL DIE MEER PAST BIJ ONZE ALTERNATIEVE LEVENSSTIJL.

Zondag 11

PAS NADAT IK ALLEEN WAS GAAN WONEN, SNAPTE IK DE TITEL VAN EEN VAN BILL PRITCHARDS PLATEN: "THE DEATH OF BILL'S POSTERS".

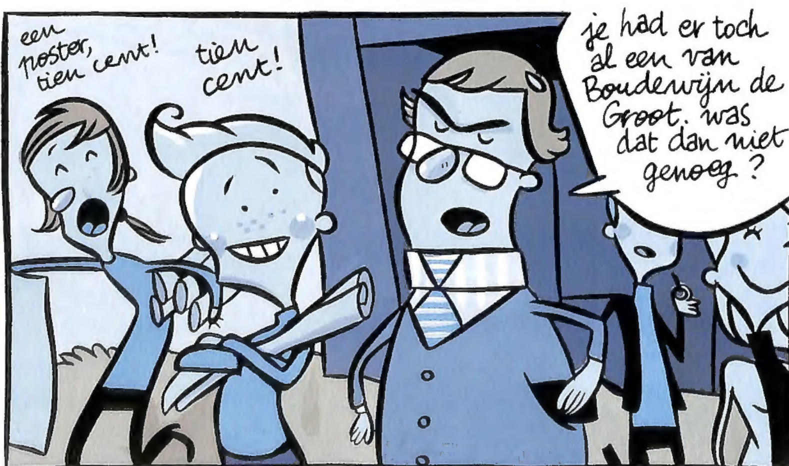

ALS JE WEGTREKT UIT DE MUREN DIE JE TOT WASDOM HEBBEN ZIEN KOMEN, DAN LAAT JE DAAR EEN DEEL VAN JEZELF ACHTER. OF TENMINSTE HET DEEL DAT NIET MEER VAN JEZELF IS, MAAR DAT JE TOCH ZO GRAAG ALS EEN VERSLETEN DEKEN ACHTER JE AAN WILT SLEPEN...

...DAT HEET 'VOLWASSEN WORDEN'...

...EEN PERIODE WAARIN JE JE CULTURELE REFERENTIES HOOG TEGEN DE MUREN VAN JE KAMER SPIJKERT...

FULL METAL JACKET, 40X60 UIT DE STARFIX GEHAALD. IK WAS ER WILD VAN...

EN DIE POSTER VAN DE GETORMENTEERDE IAN CURTIS!

PATRICK MC GOHAN HAD IK UIT DE FNAC...

EN DE AFFICHE VAN DOMINIQUE A. IN CONCERT... OPGEROLD, NIET GEVOUWEN!

EN ZE VAN DE MUUR HALEN OM ZE ERGENS ANDERS TE HANGEN, HEEFT OOK WEINIG ZIN...

II 2
JE KUNT NET ZO GOED EEN DOUCHE NEMEN EN DAN EEN GEKROMPEN T-SHIRT AANTREKKEN...

ZO GEBEURT HET DAN, HOE PIJNLIJK HET OOK IS: DE DOOD VAN JE POSTERS.

Woensdag 14

eeN PoeS iN HuiS HaLeN, iS GeeN KaTTeNPiS.

De KLeiNe BoLLeTJeS Die Je iN 'T aSieL oM De Hoek ViNDT, ZieN eR DaN WeL SCHaTTiG uiT...

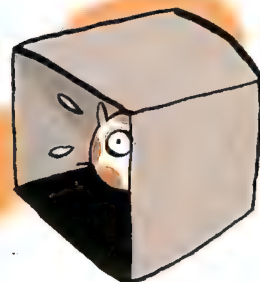
MoeT Je DaT GRijSJe ZieN...

eN HeT ZWaRTe MoRMeL DaT DaaR ZiT Te PRuiLeN...

eN...oH! Die DaaR iS HeLeMaaL WiLD...

eN oePS... Die DuiKT WeG!

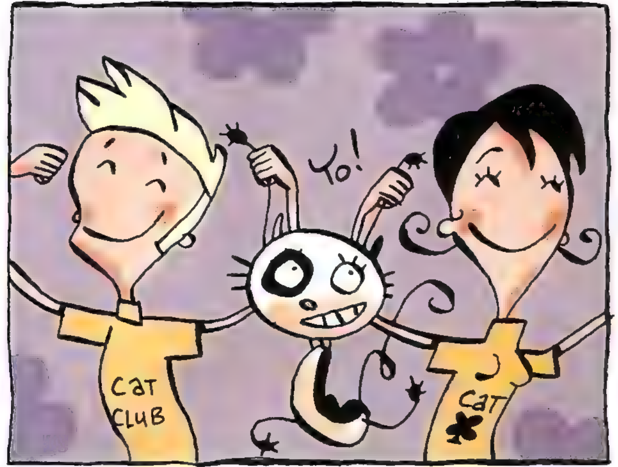

DiT WoRDT iN PRiNCiPe eeN LaNGDuRiGe ReLaTie. GeLuKKiG iS eR De eRVaRiNG Die Je WeGWiJS MaaKT...

...eN Je DeFiNiTieF BeTOVeRT.

Deze poes is tien maanden oud en wil hier graag weg!

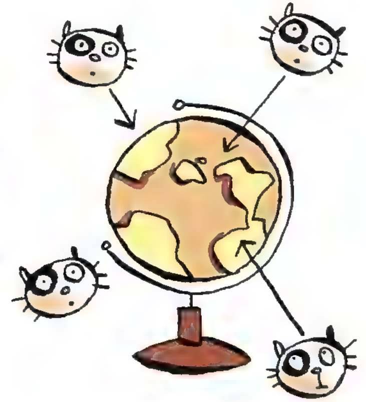
Krijg je 't niet over je hart ze terug te stoppen, neem 'r dan mee...

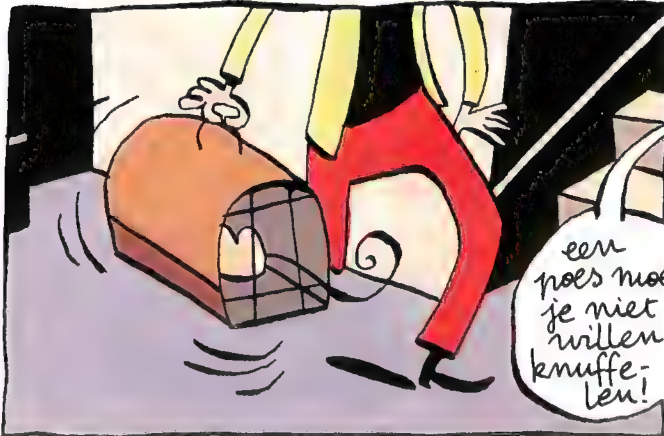

als een paar mensen helpen, zit ze zo weer in de kooi...

en daar heeft ze natuurlijk geen zin in! ze mocht er namelijk net uit...

...en ze weet niet eens waar ze heen gaat.

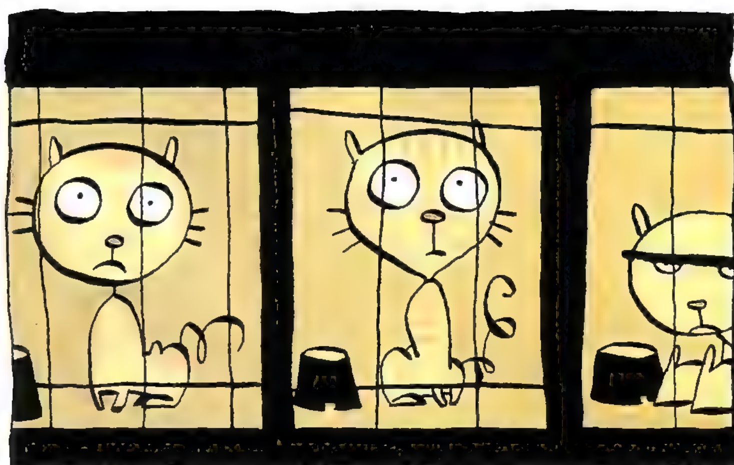

Nog heel even naar boven, een paar formulieren tekenen...

en dan... moet je vooral niet achterom kijken!

MOET JE DIE ANDERE ARME DONDERTJES ZIEN... ZIJ BLIJ-VEN ACHTER. DOODSTIL EN TRIEST...

NEE, VROLIJK IS ANDERS...

JE WORDT CHAGRIJNIG VAN DIE BEESTEN...

HEE, 'T LIJKT WEL...

JA, WE ZIJN KLAAR.

MAAR DAT MORMEL IN 'T MANDJE HEEFT DE BIBBERATIE EN ZEIKT MOOI ALLES ONDER.

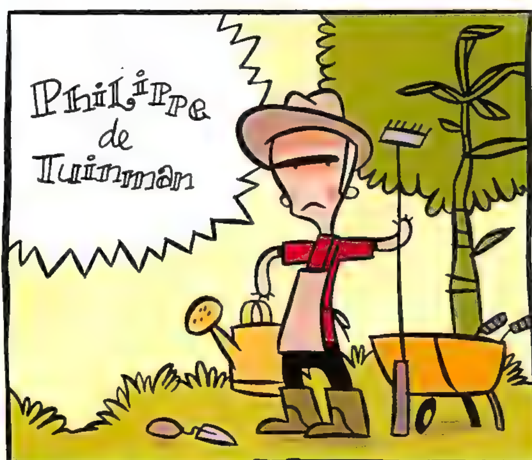

DAAR ZIJN WE NOG NIET MEE KLAAR.

ik vraag me af of ik dat baantje als redacteur bij "De ideale Tuin" wel aan zou nemen...

Olivier, een ouwe makker van me, kwam met dat voorstel aandragen.

als ze horen dat ik uit de stad kom, kan hun pret niet op, natuurlijk.

ik heb er altijd gewoond en knutselen of tuinieren... het is niet echt aan mij besteed.

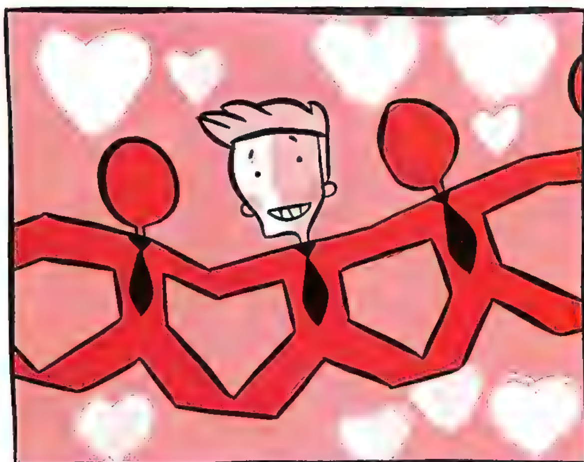
...ik heb net genoeg m'n best gedaan om te weten dat het niks voor mij was.

en dat heeft die chique meneer goed begrepen...

Hij heeft gewoon iemand nodig die korte tekstjes kan maken, een interviewtje...

...z'n ding op tijd aflevert en liefst ook over een teamgeest beschikt.

Olivier werkt er ook. Wat gek om hem weer terug te zien.

Hij maakt nu een stukje over huishoudelijke toestellen...

'T is niet met z'n volle zin, maar hij wordt ervoor betaald.

...en hij is bijna aan een nieuwe motor toe...

Motoren zijn z'n passie...

IK KREEG ONLANGS M'N EERSTE DOSSIER TOEGESCHOVEN...

...EN DAT IS GEEN GRAP.

GEWOON EVEN ALLES SAMENVATTEN...

EN IN EEN PAAR KADERTJES OOK EEN INTERVIEWTJE MET DE RAYONHOOFDEN.

"VOOR WAT HOORT WAT"... DAT BEGRIJP JE ZO!

IV 3

overlopen van enthousiasme zal ik hier niet voor...

maar wat moet het dan wel worden?

waar ben ik naar op zoek?

oh, er is een baan vrij bij jou?

en ook maaltijdcheques?

ik ben 'm de volgende dag weer gaan opzoeken. "ik heb erover nagedacht", zei ik...

"ik werk het dossier af dat je nodig hebt voor je volgende nummer..."

"en ik heb hier een leuke tijd beleefd..."

"Maar deze baan is niet echt wat voor mij. Sorry."

een groentje dat het niet kan waarmaken in een tuinblad... om je dood te lachen...

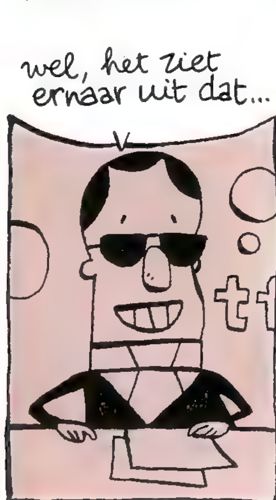

MEER DAN EEN JAAR GELEDEN OVERLEED GREGORY KEN, ZONDER DAT IEMAND EEN HOMMAGE AAN DE MAN HEEFT GEWIJD.

GREGORY KEN WERD BEROEMD TOEN HIJ, SAMEN MET VALLI, IN DE JAREN TACHTIG HET DUO CHAGRIN D'AMOUR VORMDE EN DÉ HIT UIT DAT DECENNIUM SCOORDE.

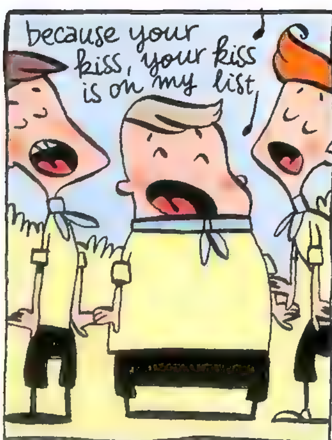

1981:
IK WAS TOEN TIEN JAAR OUD.

EEN KNAAP VAN TIEN WIL BEWIJZEN DAT HIJ "MEE" IS. HIJ ZINGT OP SCHOOL, TIJDENS DE SPEELTIJD...

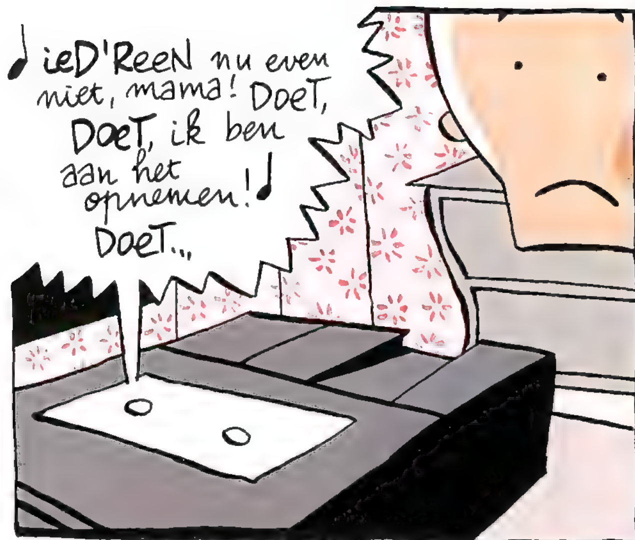

...OF ALS HIJ MET DE PADVINDERS OP STAP IS, DE HITS...

...DIE HIJ VAN Z'N RADIOOTJE TAPET.

Ik speelde het bandje dag en nacht. Alleen al omdat ik zo gelukkig was dat ik de hit had, zonder dat ik de single had hoeven te kopen...

In dat nummer werden trouwens behoorlijk "volwassen" thema's aangesneden.

En ik schaam me er niet voor toe te geven dat ik mijn seksuele opvoeding voor een deel aan de groep te danken heb...

De padvinders zouden m'n kennis bijspijkeren...

Even een woordje uitleg:

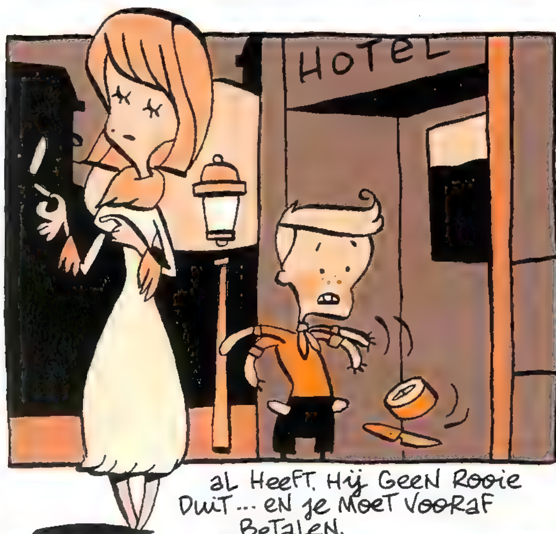

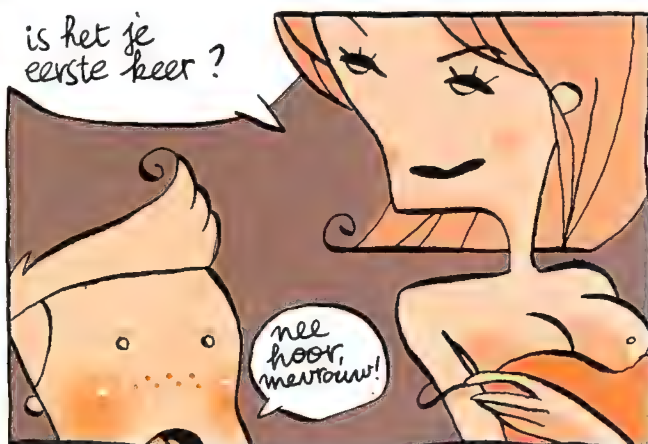
eeRST WoRDT eR VeRTeLD oVeR eeN PROSTiTuee iN eeN BaR. Ze DRiNKT CHaMPAGNe!

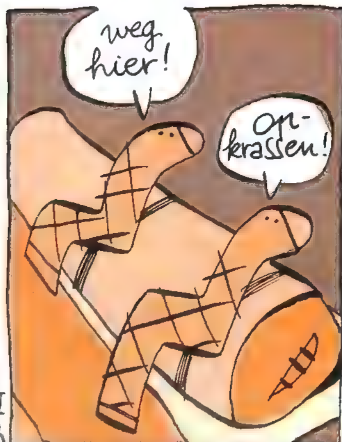
...De joNGeN VoLGT HaaR WaNNeeR Ze BuiTeNKoMT...

aL HeeFT Hij GeeN Rooie DuiT... eN je MoeT VooRaF BeTaLeN.

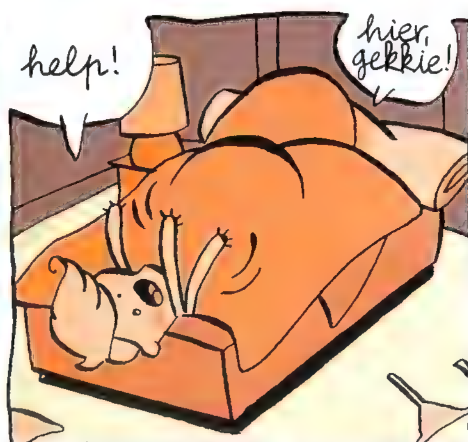
Ze KLeeDT ZiCH uiT... Hij ZieT eeN TieT...

De SPaNNiNG STijGT: Bij De SoKKeN GaaT Hij STOKKeN.

Ze HaaLT De joNGeN iN HaaR BeD, MaaR is Hij DaaRMee OPGeZeT?...

"ieD'ReeN DoeT..." je HooRDe DaT NuMMeR DaG eN NaCHT oP De RaDio...

Hij kijkt haar aan, maar ziet geen spoor van liefde in haar ogen.

Dan maakt ze hem duidelijk dat het feest voorbij is... Zijn tijd is om! Wat dom!

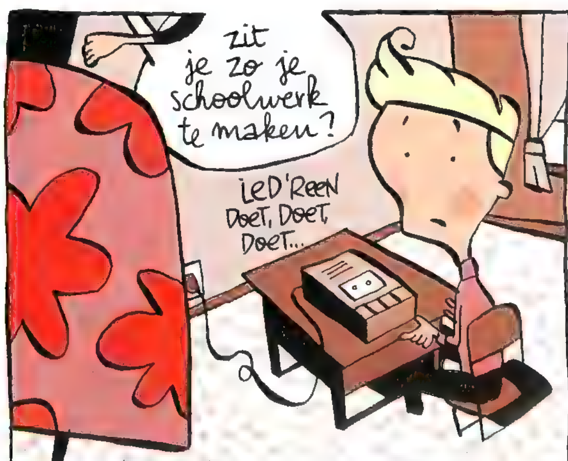
uiteraard begreep ik niet eens de helft van wat er werd gezongen...

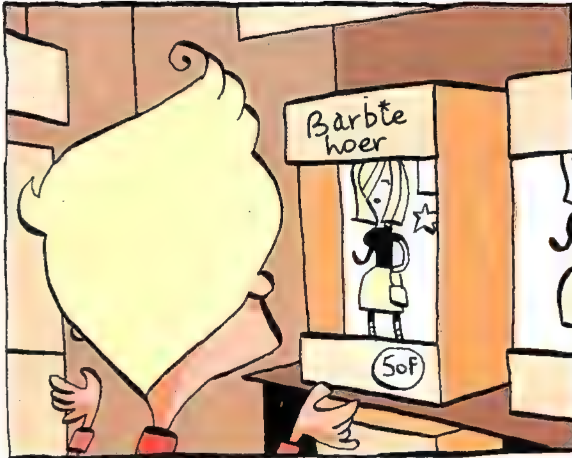
en vervelende vragen stelde ik liever niet. Dus zong ik om het even wat.

Waar het ging over twee mannen die zaten te kaarten, zat ik met iets heel anders in m'n hoofd...

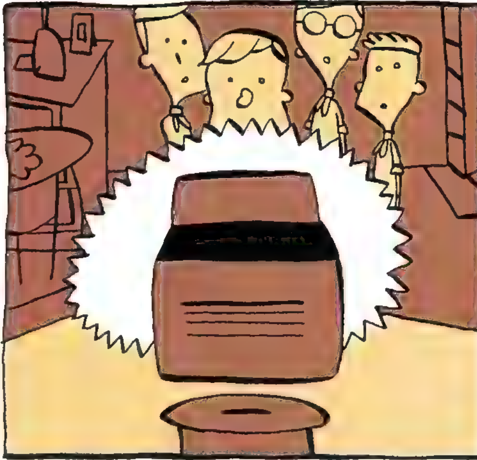
Maar wát ik begreep, was belangrijk voor m'n ontwikkeling.

Zo was dat dus met hoeren : je leerde ze kennen in een bar.

Ze waren allemaal aan de drank en in ieder geval moest je vooraf je centen laten zien.

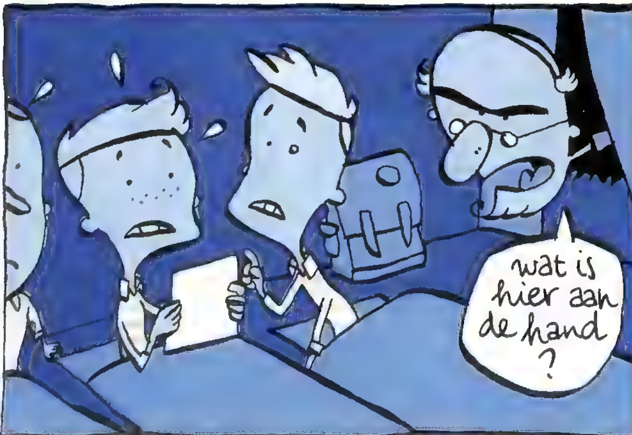

Bij het nummer hoorde ook een videoclip, waarop je "alles" zag...

Tenminste, dat beweerden de jongens die 'm hadden gezien.

Maar de foto op de hoes lichtte wel een tipje van de sluier op.

Onze verbeelding deed de rest!

Wie het nummer kende, voelde zich "volwassen"...

"Volwassen", categorie - 13 jaar...

Als we samen waren, ging het erom de tekst goed te kennen. Iedereen zong zo luid mogelijk.

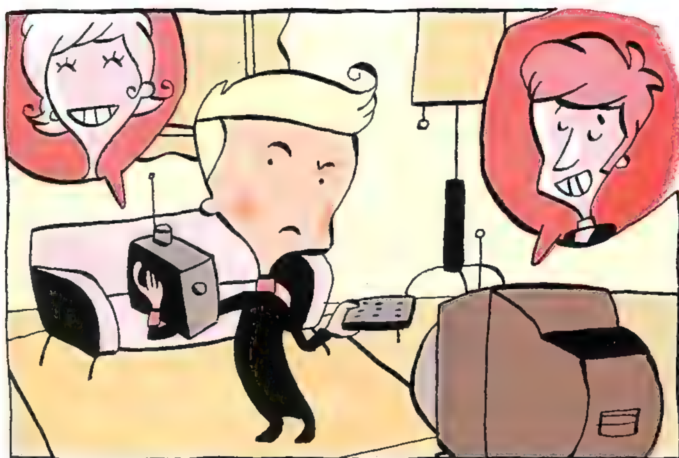

Tijdens de meer gedurfde passages mocht je vooral niet rood aanlopen, want dan was je een softy...

Het is de enige hit geweest van Gregory Ken...

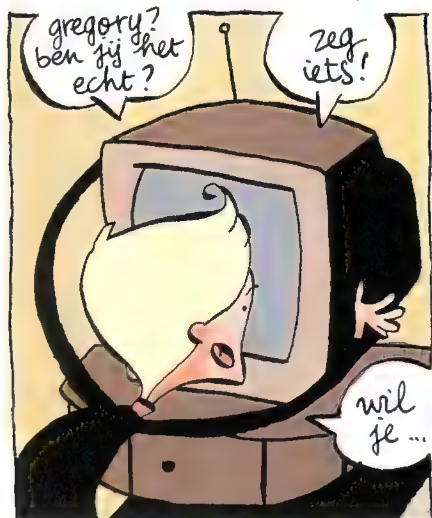

Na een eerste plaat in '82 volgt nog een tweede. Daarna: de absolute stilte...

Zijn stem was wel nog af en toe te horen in reclamespots op de radio...

...en hij sprak ook geregeld de aankondigingen in voor een televisiezender.

Dit is wat ik heb vernomen uit het bericht waarin verder stond dat hij op 48-jarige leeftijd aan kanker is overleden...

ik was zo onder de indruk. ik heb het knipsel bewaard.

Het was mijn eerbetoon aan Gregory Ken... mijn held!

De man die me seksueel wakker heeft gemaakt...

ik laat hem nu de rust die hij verdient...

ik heb veel respect voor de grote dichters van wie we alles van buiten moeten leren...

Maar de enige versjes die ik ken, zijn die van dát ene liedje.

al staan ze in geen enkele dichtbundel van enige waarde...

en op school worden ze dus niet aangeleerd...

alleen op de radio hoor je het nummer nog wel... heel af en toe!

KRITISCH EN HYPOCRITISCH BETEKE-
NEN NIET ECHT HETZELFDE. NIET ECHT.

NEEM NU HET VOLGENDE VOORBEELD.
HET GEBEURDE VANMIDDAG...

IK WAS ONDERWEG
NAAR M'N OUDERS, OP DE
4DE ETAGE...

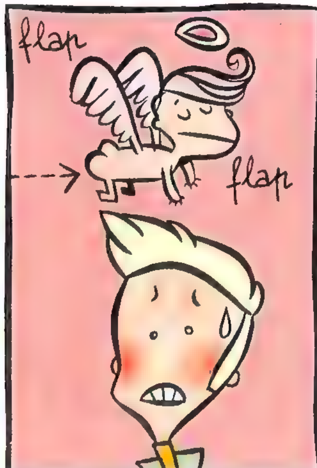

HIJ WOONT OP DE 6DE ETAGE,
OP HET EIND VAN DE GANG...

ER VIEL EEN PIJNLIJKE
STILTE NA DE VRAAG...

IK BEDACHT GAUW WAT
INDRUKWEKKENDE WOORDEN.

IK WERD ZELFS EEN TIKKELTJE PEDANT...

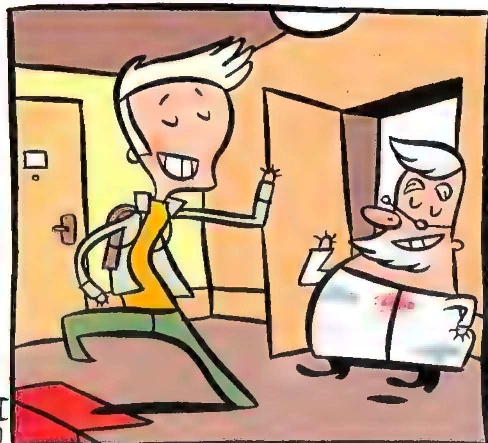
ANDERS LUISTER IK NOOIT NAAR RADIO 3...

EN ZELFS NA LANG PEINZEN, ZIE IK GEEN VERSCHIL...

TOCH IS M'N DAG NIET HELEMAAL NUTTELOOS GEWEEST. IK HEB WEL DEGELIJK IETS BIJGELEERD :

SCHILDEREN OP DOEK IS NIET TE ONDERSCHATTEN.

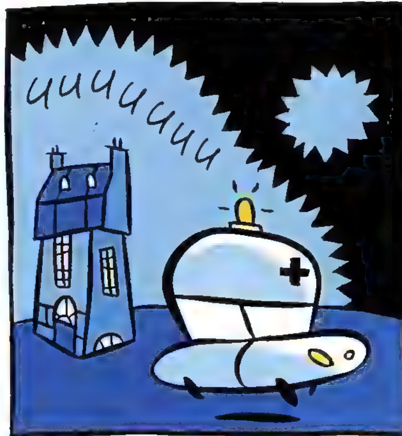

M'N MOEDER BELT ME OP KANTOOR. DAT GEBEURT ZELDEN, WANT ZE WIL ME ER LIEVER NIET STOREN...

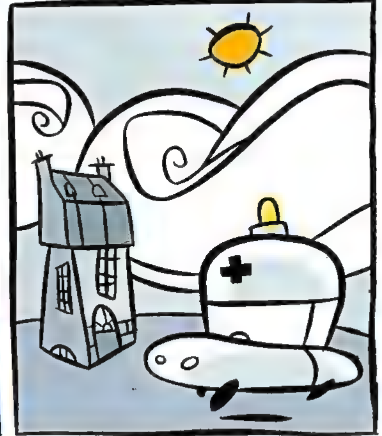

IK MOET ME HELEMAAL NIET ONGERUST MAKEN, MAAR... PAPA HEEFT EEN MALAISE GEHAD EN LIGT NU IN HET ZIEKENHUIS...

DE ARTSEN WILLEN HEM NOG WAT VERDER ONDERZOEKEN. MISSCHIEN WETEN ZE MORGEN MEER.

WAT MIJ NIET LEKKER ZIT, IS DAT HIJ AFGELOPEN WEEKEND OOK AL NAAR HET ZIEKENHUIS MOEST...

TOEN WAS ALLES IN ORDE, ZEGDEN ZE...

IK VERTEL M'N COLLEGA'S WAT ER AAN DE HAND IS EN IK VERDWIJN ALS DE WEERLICHT...

IK DENK AAN M'N VADER DIE ENKELE DAGEN GELEDEN OP Z'N BENEN STOND TE WANKELEN TOEN HIJ UIT 'T ZIEKENHUIS KWAM.

Zo HAD iK M'N VADER NOOIT GEZIEN!

ELKE ZATERDAGMIDDAG GAAT PAPA Z'N VOORRAAD WATER INSLAAN. ZES FLESSEN IS GEWONE KOST.

OP ZONDAGOCHTEND NAAR DE MARKT...

EN ALS DAARNA NOG EVEN DE DEUR UIT MOET WORDEN GEGAAN OMDAT ER GEEN BROOD MEER IS, OF OM EEN BRAADKIP TE HALEN...

...DAN GAAT HIJ...

EN UUUUREN KAN HIJ ZITTEN SNUFFELEN IN DE AANBIEDINGEN VAN EEN OF ANDERE DOE-HET-ZELF-ZAAK...

VII
2

OP ZOEK NAAR EEN BOUTJE OF EEN MOERTJE, SUPERTAPE OF WEET IK VEEL...

MOE IS PAPA ECHT NIET.

en Hij zal niet eens bellen met de vraag of iemand hem kan komen afhalen omdat-ie zich wat zwakjes voelt. Néééé...

Het ziekenhuis ligt op de ringweg. afrit 13 en dan de brede laan af...

Het bezoek mag maar een half-uur bij papa blijven, maar ma zit er nog steeds...

Papa heeft een infuus in de arm. Dat maakt indruk.

Mensen in topconditie zie je zelden met een infuus.

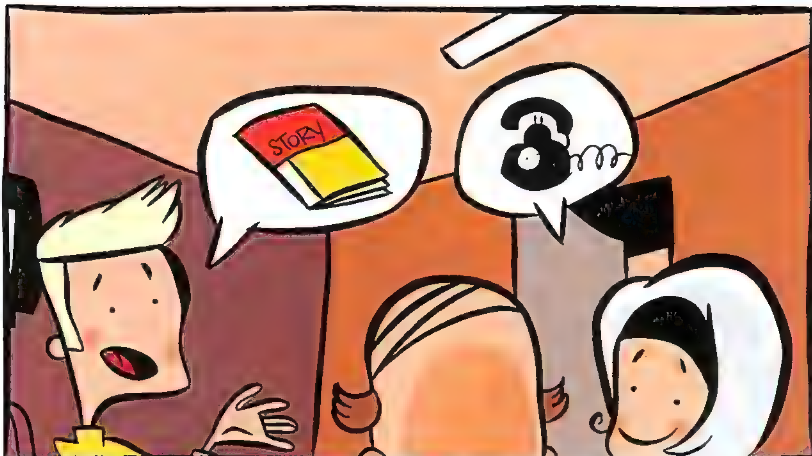
VII 3

Ik weet wat ziekenhuizen voor 'm betekenen. Ik heb ook enkele souvenirs...

Je praat over koetjes en kalfjes en daarna is het tijd om papa te laten rusten. We komen morgen wel weer terug.

Op vrijdag mocht papa dan het ziekenhuis uit. En niets wijst er nog op dat hij er een paar dagen heeft gelegen.

Elke zaterdagmiddag gaat papa z'n voorraad water inslaan. Zes flessen is gewone kost.

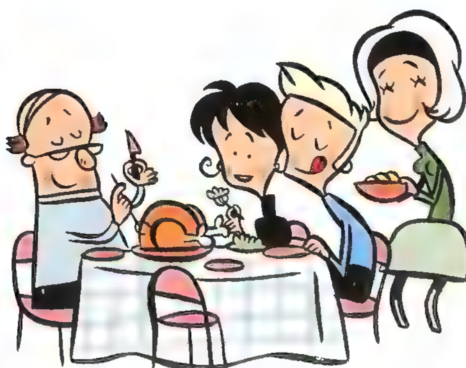

Op zondagochtend naar de markt...

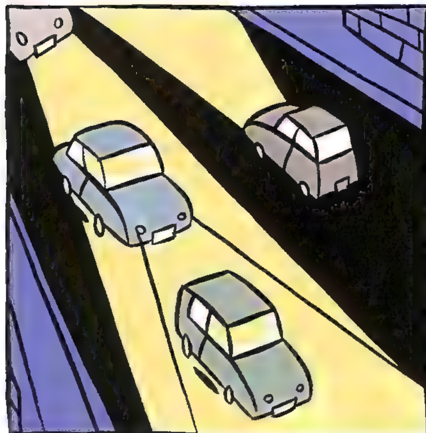
VII
4

En als daarna nog even de deur uit moet worden gegaan omdat er geen brood meer is, of om een braadkip te halen, dan gaat hij...

Als we straks bij hen gaan lunchen, zal die kip vermoedelijk nog meer smaken!

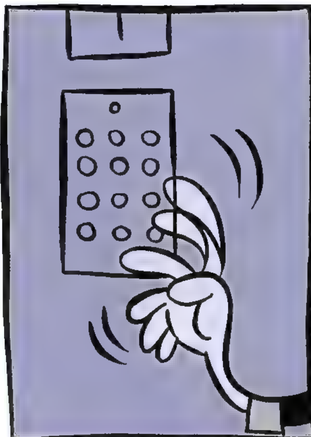
...de stroom die uitvalt in de stad. Prachtig vind ik het.

Niet één lichtje meer in de stad. Je ziet alleen nog koplampen schijnen. 't Lijkt wel het platteland.

Prachtig, dus. Alleen, ik kan niet meer naar huis!

Dat codesysteem doet het niet meer...

VIII 1

Er zit niks anders op dan op de stoep te wachten tot er weer stroom is.

Ik heb nog een telefoonkaart en de cel is niet vernield.

ÉÉN KEER BOF, ÉÉN KEER SOF...

WE HEBBEN EEN DRAADLOZE TELEFOON EN DIE WERKT OP NETSTROOM.

DAN MAAR M'N HEIL ZOEKEN IN HET TOEVLUCHTSOORD VAN MISHANDELDE MANNEN, HARINGVISSERS EN GROOTSTADLOSERS.

MAAR IK BEN NATUURLIJK BLIJ DAT "DE SELECT" ER IS...

ER STAAN KAARSEN EN DE STAMGASTEN ZITTEN OP HUN KRUK GEBEITELD ACHTER HALFLEGE PILSJES.

MISSCHIEN HEBBEN ZIJ NIET EENS GEMERKT DAT DE STROOM UITGEVALLEN IS.

VROEG OF LAAT KOMT HET WEER IN ORDE... HOOP IK MAAR!

VIII
2

ik zal de baas geen enkel detail besparen. zeker weten.

ik besef nu vooral dat ik nog nooit een woord met de man heb gesproken. ik loop nog wel elke ochtend en elke avond voorbij die kroeg.

VIII
3

Bovendien is-ie best aardig.

Hij luistert voorbeeldig en geeft me steeds gelijk...

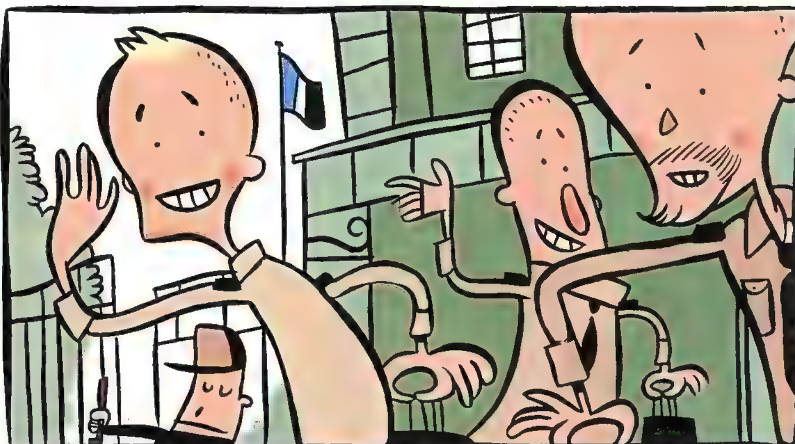
Hij luistert naar het banale verhaal van een knul die net z'n kroeg binnen is gestapt...

...en wacht tot er weer stroom is...

Vreemd hoe omstandigheden mensen dichter bij elkaar brengen. Zoals al die vrienden uit je legertijd. Je zweert dure eden... dat je elkaar zult terugzien. En je gelooft het nog ook!

Twee maanden later weet je niet eens meer hoe die jongens heten...

Ik heb m'n pilsje betaald, ben naar huis gegaan... en ik heb nooit nog een poot in De Select gezet.

PiF KLiNKT LeuK eN DoeT SOMMiGe MeNSeN GLiMLaCHeN.

DRaai HeT OM eN je KRijGT FiP, De aFKORTiNG VaN FeLiNe iNFeCTueuZe PeRoNiTiS...

eeN VaN De 3 DoDeLijke KaTTeN-ZieKTeN... NieT ZO LeuK!

iN HeT eeRSTe STaDiuM HeB je MeeSTaL NieTS DooR, VooRaL NieT aLS HeT DieR...

...NieT oP De ZieKTe iS GeTeST. eN Die TeST iS DuuR.

DRie MaaNDeN NaDaT We De PoeS iN HuiS HeBBeN GeHaaLD, HoReN We DaT Ze TeN DoDe iS oPGeSCHReVeN...

Ze eeT NieT MeeR eN VeRMaGeRT ZieNDeR-OGeN...

eN Hoe LaaT je Zo'N BeeSTje MeDiCijNeN SLiKKeN Die je iN HeT eTeN MoeT DoeN aLS 'T NieT MeeR eeT ?

Veertien dagen later heeft de kat begrepen dat ze alles wat je haar hebt doen slikken...

...ook gewoon weer kan uitspuwen. een kat braakt bij leven en welzijn...

Niet dwaas, zo'n poes. Ze crepeert, maar braken kan ze als de beste.

en de toestand verergert... diarree met bloedverlies...

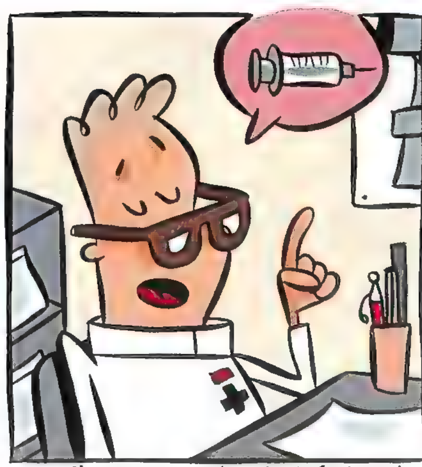

IX
2

...en die vind je naast de kattenbak, op de keukenvloer.

De dierenarts is een voorkomend man...

...Hij laat de mensen stilaan wennen aan het idee dat je de kat beter kunt laten inslapen...

WE HEBBEN TOEN OP EEN MIDDAG SAMEN DE BESLISSING GENOMEN. ERG TROTS WAREN WE NIET.

DE POES VERTREKT VOOR HAAR LAATSTE REIS.

DE ALLEREERSTE DAGEN HADDEN WE HAAR 'T MEDICIJN BESPAARD.

WE PROBEREN VROLIJK TE BLIJVEN, AL LUKT DAT NIET ECHT!

IX 3

WANNEER HET ZOVER IS, WORDT DE MAND UITGEHAALD. DAAR GAAN WE.

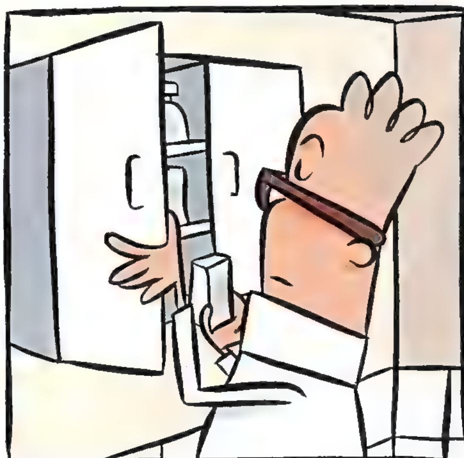
VOORAL NIET HUILEN, WANT DAN BEGINT DE ANDER OOK. HOE HET DAN AFLOOPT, WEET GEEN KAT...

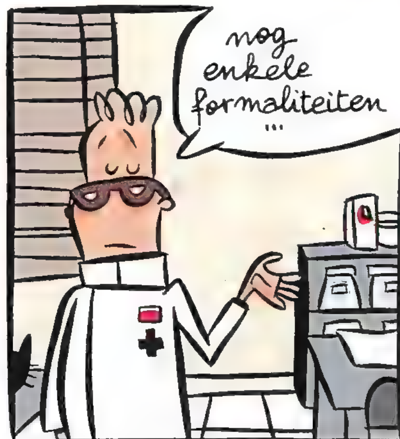

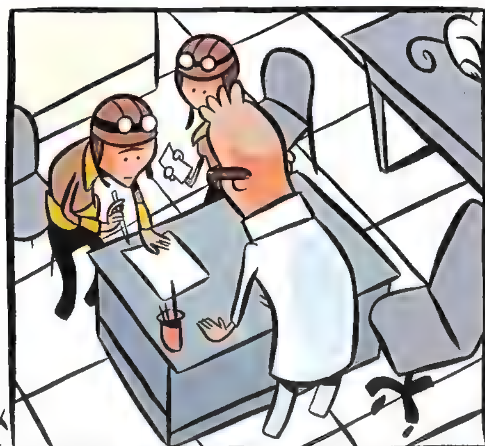

WE BLIJVEN DE POES STRELEN, TERWIJL ZE RUSTIG INSLAAPT...

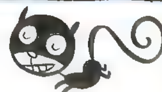

ZOALS ZE DAAR NU LIGT TE KWIJLEN... ZE IS TOTAAL VERDOOFD, DAT IS WEL DUIDELIJK.

DIT IS HET MOMENT WAAROP WE DE KAMER UITGAAN...

IX 4
DE DIERENARTS LAAT ONS NOG EEN FORMULIER ONDERTEKENEN WAARIN WE ONZE TOESTEMMING GEVEN VOOR DE EUTHANASIE. DAN KUNNEN WE TERUG.

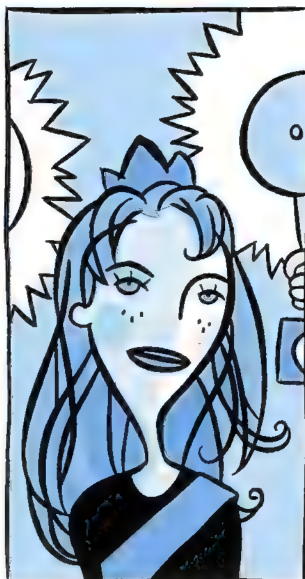
Woensdag 26

De Miss O.K. 97-verkiezing in het aprilnummer van O.K. Podium... ik moest niet lang nadenken voor ik m'n keuze had gemaakt.

Ja, natuurlijk, Alicia (Noord-Brabant) had mooie benen...

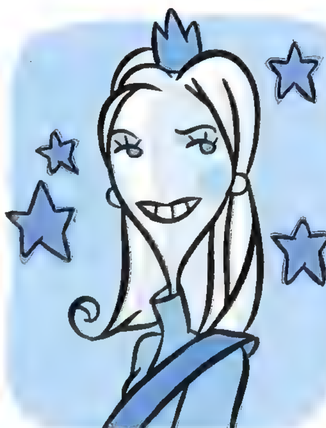

Caroline (Zuid-Limburg) een aan-bid-de-lijk neusje...

Bij elke foto zit een biografietje. Daarin vind je de pikante dingen...

1,68, 17 jaar, 46 kg, lagere school...

u zei: lagere school. Hetzelfde niveau als Julie (Brabant).

ELODIE (GELDERLAND)

XENIA (WEST-VLAANDEREN)

ALEXANDRA (MISS VTM)

sigaret ?

eN DaN... MaGaLi
(GRoNiNGeN)

vraag 4 : welke sterren bewonder je ?

keanu reeves, gillian anderson, koen wauters, worlds apart.

je laatste kans :
je hartenwens ...

dat m'n schoonpapa een baan zou vinden ...

zoek je iets ?
de o.k. podium ...
LieVe MaGaLi, MijN STeM GiNG NaaR Jou ...

dat vod heb ik gisteren in de papiercontainer gedonderd ...
aLLeeN HeB iK HeT aNTWooRDFoRMuLieR NieT BiNNeN De TijD KuNNeN ReTouRNeReN ...

'navond, meneer dumez
hallo !
MaG iK Je aLS TRooSTPRijS HieRBij De TiTeL VaN "MiSS ZoNNeBRaND" ToeKeNNeN ?

Niet dat ik een verzamelaar ben, maar als er ergens een platenconventie is, ben ik van de partij.

Annie bezorgt me vaak kaartjes.

Dat spaart me al wat centjes uit.

Zondag is er een in de Wagramzaal, bij het Stedelijk Theater.

een stand Claude François, een stand Ria Pia. De platen zitten zo tegen elkaar geperst dat je ze niet kunt bekijken... er komt stilaan wat volk binnenlopen...

IK BEN DOL OP CD-STANDJES!

TERWIJL IK NAAR WAT PASMUNT ZOEK, ZIE IK OP HETZELFDE TAFELTJE EEN FOTOALBUM LIGGEN.

EEN COLLECTIE GEHANDTEKENDE FOTO'S...

OPGEDRAGEN AAN EEN ZEKERE PHILIPPE. TOEVALLIG HEET IK OOK PHILIPPE.

een grappige collectie... uitsluitend has-beens en microvedetten.

Nik Kershaw, Baltimora, Fun Boy Three, Sabrina...

Samantha Fox, Kadanz, Dries Roelvink, Limahl...

Gert & Hermien, Mouth and Mc Neal, Lee Towers, Conny Vandenbosch, Anita Meyer...

...niet zomaar een collectie. een overzicht van het sterrendom uit de jaren '70 en '80.

Net als ik bijna al m'n hoop heb opgegeven, gebeurt er een wonder...

...er zit ook een foto bij van Sandra en Andres.

even goed kijken. ja hoor... "voor Philippe"...

staat er onderaan...

en Andres heeft ook getekend.

PHILIPPE IS DE JONGEN DIE HET STANDJE HOUDT... HEEL Z'N JEUGD WAS-IE EEN VERWOED HANDTEKENINGENJAGER...

NU INTERESSEERT 'T HEM NIET MEER EN DOET-IE DE BOEL VAN DE HAND.

1,2 EURO VOOR EEN GESIGNEERDE FOTO VAN SANDRA EN ANDRES MET MIJN NAAM EROP?

IK MAAK HET KORT!

IK SPEUR IN M'N ZAKKEN EN BLIJF NIET BIJ DE PAKKEN...

...ZITTEN!

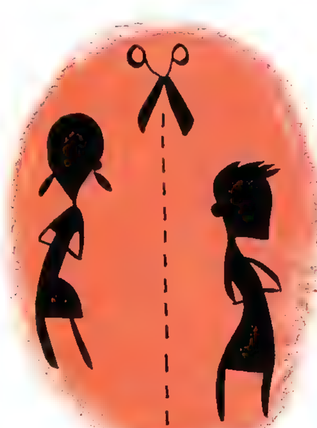
WAT GEK OM INEENS WEER THUIS TE ZITTEN...

IN DE KAMER DIE JE VOLWASSEN HEEFT ZIEN WORDEN. JE DACHT NOG WEL DAT JE HIER NOOIT MEER TERUG ZOU KOMEN!

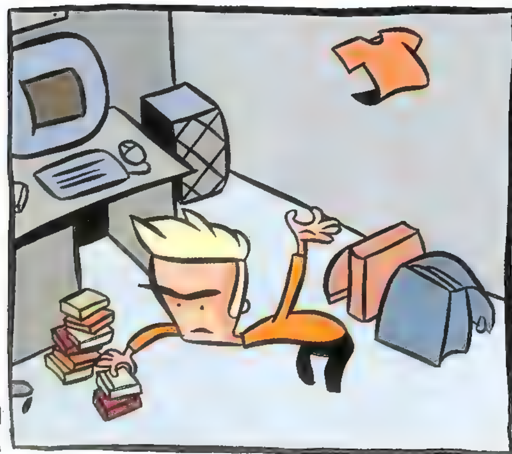
ALLEEN, IK LOGEER HIER NU WEER EVEN, TOT IK EEN NIEUWE FLAT HEB GEVONDEN.

MIJN MEISJE EN IK HEBBEN VANOCHTEND BESLOTEN OM UIT ELKAAR TE GAAN...

WAT IK KON, HEB IK IN MIN RUGZAK GESTOPT...

...IN ALLE HAAST... ONZE BESLISSING WAS NOG NIET KOUD...

DE KAMER IS NAUWELIJKS VERANDERD. PAPA HEEFT 'M WAT ANDERS INGERICHT. HET WAS Z'N WERKKAMER GEWORDEN...

Het wordt een vernieuwde kennis-
making. Er zijn de leuke dingen:

Het donsdek waarin je helemaal wegzakt...
Heérlijk!

Halfpension en verschoning.
Mama is onvervangbaar!

Maar het is niet allemaal
rozengeur: het toilet is
nog steeds op de gang...

De draadloze telefoon kraakt nog
steeds zo verschrikkelijk. Sommige ge-
sprekken zijn nauwelijks te begrijpen.

Het is binnen een paar tellen weer "mijn" kamer...
De kamer die me heeft zien opgroeien...

Hee, het gebouw aan de overkant is al flink opgeschoten. De Eiffeltoren is nog nauwelijks te herkennen.

De buren hebben geen hond meer...

oeps... 'buren' zeg ik. Dan denk ik plotseling weer aan...

Maar ik heb andere dingen aan m'n hoofd. M'n leven organiseren, bijvoorbeeld...

ik moet snel een nieuwe flat vinden. Liefst dichter bij kantoor. Even door de buurt struinen, straks.

Papa wil meegaan. Ik zeg 'm dat het niet hoeft, maar hij staat erop!

Wellicht wachtte hij op een gelegenheid als deze om een ernstig gesprek met me te hebben, mannen onder elkaar.

De metrostations flitsen voorbij. We spreken geen woord!

Ik ga die avond nog even stappen!

Een optreden. Dat zal me afleiden!

Tenslotte gaat het leven gewoon verder.

Ik zie Kristof, Serge en vertel terloops dat m'n vriendin en ik gesplit zijn. Ik kon het niet voor mezelf houden...

Omdat het passé is... heel ver passé!

Ik probeer er cool en ontspannen uit te zien, terwijl ik het niet echt ben. Maar ik kan iedereen feilloos om de tuin leiden.

De muziek bedwelmt algauw m'n kop, het bier m'n keel...

Het wordt warm... jas uit!

Nadien blijf ik nog maar even plakken. Ik neem straks wel de laatste tram.

XII
5
Ik zit even de plaatjes te bekijken die ik heb gekocht...

Er is een waterkansje dat m'n meisje nog heeft gebeld terwijl ik weg was...

...NAGENOEG EVENVEEL KANS ALS DAT JE...

...EEN GESIGNEERDE FOTO VINDT VAN SANDRA EN ANDRES MET JOUW NAAM EROP.

MAAR IK HÉB EEN FOTO VAN SANDRA EN ANDRES...

EN ER ZIT EEN PAARSE POST-IT OP DE TELEFOON...

CHRISTEL HEEFT GEBELD. OF IK WIL TERUGBELLEN. "MAAKT NIET UIT HOE LAAT" STAAT ERBIJ.

IK BEL! DAAR GA IK WEER.

KRISTOF EN SERGE ZULLEN ER WEL NIKS VAN SNAPPEN.

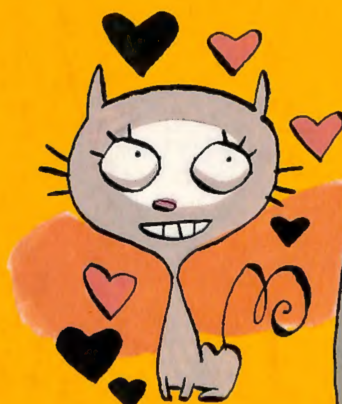

Veel Liefs
Sandra
Voor Philippe,
Andres

een poes in huis halen, is geen kattenpis.

De kleine bolletjes die je in 't asiel om de hoek vindt, zien er dan wel schattig uit...

Moet je dat grijsje zien...

en het zwarte mormel dat daar zit te pruilen...

en... oh! Die daar is helemaal wild...

en oeps... Die duikt weg!

een poespas de deux...

NUGI 370
ISBN 90-314-2244-4

1

kataplexie

te verschijnen

2

we zien nog wel